

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/7/2019
Identifikačné číslo spisu:	3016000025
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3016000025.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Ivetty Macejkovej PhD., LL.M. v trestnej veci odsúdeného C. P. v konaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom 28. augusta 2019 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného C. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/207/2016 z 11. júla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného C. P. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2Ntc/207/2016 z 11. júla 2019 zamietol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona, žiadosť odsúdeného C. P. o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Brne, Česká republika, sp. zn. 10T/5/2011 zo 6. decembra 2011 v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 5To/44/2012 z 11. júla 2012, ktorý bol vo vzťahu k C. P. uznaný na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Ntc/207/2016 z 25. novembra 2016 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Urto/2/2017 z 14. marca 2017.

Krajský súd napadnuté unesenie odôvodnil tak, že odsúdený na výkon trestu nastúpil 21. septembra 2013 v Českej republike a po započítaní trestu odňatia slobody vykonaného v Českej republike, ako aj doby prevozu na území Slovenskej republiky, má trest predpokladane vykonať 21. septembra 2023. Odsúdený podal návrh na podmienечné prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu 28. januára 2019, ktorý vzal späť, no v podaní z 18. februára 2019 uviedol, že trvá na svojom návrhu o podmienечné prepustenie. Krajský súd v prípise zo 16. apríla 2019 odsúdenému vysvetlil situáciu ohľadne splnenia formálnych podmienok, avšak odsúdený trval na podanom návrhu, nakoľko podľa jeho slov spĺňa formálnu podmienku na podmienечné prepustenie podľa ustanovenia § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Na verejnom zasadnutí súd vypočul odsúdeného a vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých vyplýva že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, uložený mu vyššie uvedenými rozsudkami súdov Českej republiky, ktoré boli uznané na území Slovenskej

republiky. Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov vyplýva, že správanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, dvakrát bol disciplinárne odmenený, potrestaný nebol. K spáchanej trestnej činnosti má kritický postoj, s jeho pracovnou morálkou je spokojný. Stanovené ciele programu zaobchádzania sú priebežne plnené. Resocializačná prognóza sa vzhľadom na stredné riziko sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá z dôvodu nestáleho zamestnania a závažnosti spáchanej trestnej činnosti. Riaditeľ odporúča podmienené prepustenie až po splnení termínu na podanie návrhu, ktorý je 21. mája 2020. Krajský súd zistil, že odsúdený nespĺňa formálne podmienky na podmienené prepustenie, pretože v prejednávacom prípade bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody za dva zločiny a prečin, čomu zodpovedá lehota na podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona - po výkone dvoch tretín trestu. Pokiaľ ide o možnosť postupu podľa § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, táto je v ustanovení § 415 ods. 2 Trestného poriadku striktnie viazaná na podanie návrhu na podmienené prepustenie riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva. Nakoľko takýto návrh riaditeľ ústavu nepodal, je potrebné vychádzať z lehoty uvedenej v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorú bude mať odsúdený splnenú až dňom 21. mája 2020. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd zistil, že odsúdený doposiaľ nesplnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie, preto návrh odsúdeného zamietol.

Proti predmetnému uzneseniu podal odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení, ktorú písomne odôvodnil tak, že trest odňatia slobody začal vykonávať 21.9.2010 na základe rozsudku Okresného súdu Jihlava v spojení s rozsudkom Krajského súdu Brno, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Počas výkonu tohto trestu bol odsúdený Krajským súdom Brno v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, kde mu bol uložený trest odňatia slobody 10 rokov. Tento trest bol automaticky zlúčený spolu s trestom, ktorým vykonával, čiže vykonáva 13 ročný trest. Na základe zlúčenia trestu si požiadal o podmienené prepustenie v Českej republike po uplynutí 1 trestu, avšak to by mu nebolo umožnené, keby tieto tresty nemal zlúčené. V odpise z registra trestov je uvedený aj trest, ktorý vykonal v Českej republike od 21.9.2010 do 21.9.2013. To je trest, ktorý nemá zahrnutý v celkovom treste a ktorý mal byť zahrnutý do celkovej dĺžky trestu tak, ako to bolo v pôvodnom štáte, v ktorom bol odsúdený. Už len z toho dôvodu je jeho žiadosť o podmienené prepustenie zákonná, nakoľko už uplynuli 2/3 trestu z celkových 13 rokov a tak isto podľa novelizácie § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, kde môže byť prepustený po 1/2 trestu. Podľa jeho názoru toto ustanovenie Trestného zákona nie je viazané na § 415 ods. 2 Trestného poriadku tak, ako ho poučil krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že Krajský súd v Trenčíne rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol a preto sťažnosť odsúdeného C. P. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil ako nedôvodnú.

Rovnako ako krajský súd, aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že u odsúdeného nie je splnená formálna podmienka pre podmienené prepustenie.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Správne teda uviedol krajský súd, že v prípade odsúdeného bude formálna podmienka u odsúdeného splnená 21. mája 2020.

Neobstoí námietka odsúdeného, že vykonáva zlúčený 13 ročný trest. Odsúdený 21. septembra 2013 po vykonaní 3 ročného trestu odňatia slobody uloženého na základe rozsudku Okresného súdu Jihlava v spojení s rozsudkom Krajského súdu Brno, nastúpil na výkon 10 ročného trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Brne, Česká republika, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, ktorý bol vo vzťahu k odsúdenému C. P. rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne v

spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uznaný na území Slovenskej republiky.

Predmetný trest sa teda vykonáva za zločin krádeže, zločin lúpeže a prečin poškodzovania cudzej veci tak, ako to uviedol krajský súd v napadnutom rozhodnutí, pričom lehota na podanie žiadosti podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je po výkone dvoch tretín trestu.

Pokiaľ ide o námietku odsúdeného, že v jeho prípade je možné použiť § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona najvyšší súd dôvodí nasledovné:

Podľa § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Predmetné ustanovenie bolo do Trestného zákona doplnené zákonom č. 321/2018 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 550/2003 Z. z. o probačných o mediačných úradníkoch o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Týmto zákonom došlo k novelizácii Trestného zákona, kedy sa doplnilo ustanovenie § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ale súčasne sa doplnilo aj ustanovenie § 415 ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa § 415 ods. 2 Trestného poriadku o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osoby odsúdenej za zločin, po výkone jeho polovice, súd rozhoduje len na návrh riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva.

Hoci z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona nevyplýva, že táto možnosť je daná riaditeľovi ústavu na výkon väzby alebo riaditeľovi ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, úmysel zákonodarcu vyplýva z dôvodovej správy zákona č. 321/2018 Z. z., v ktorej je uvedené nasledovné:

„Predmetnou novelizáciou ide o vytvorenie možnosti aplikácie elektronického monitoringu pri ukladaní trestov v záujme zvýšenia úspešnosti reintegrácie páchatel'a do spoločnosti. V slovenskej republike doposiaľ správanie odsúdeného po podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, teda počas skúšobnej doby nebolo kontrolované technickými prostriedkami ani iným obdobným efektívnym nástrojom. Podľa právnej úpravy účinnéj od 1. januára 2016 možno aj pri rozhodnutí o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nariadiť kontrolu technickými prostriedkami, čo však v praxi (v niektorých prípadoch ako príliš obmedzujúce riešenie) nie je využívané. Zároveň je vo väzenskom systéme evidované množstvo prípadov páchatel'ov zločinu, ktorí sú vo výkone trestu odňatia slobody po prvý krát, pričom často ide o páchatel'ov, ktorí v porovnaní s páchatel'mi prečinov predstavujú nižšiu mieru rizika ďalšieho zlyhania a dĺžka pobytu v ústave na výkon trestu odňatia slobody ovplyvňuje úspešnosť ich následnej reintegrácie do spoločnosti. Kratší, resp. nevyhnutne dlhý pobyt odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody napomáha úspešnej resocializácii páchatel'a a zároveň u prvotrestaných páchatel'ov je vyšší predpoklad ich úspešného začlenenia do spoločnosti v porovnaní s viacnásobne trestanými páchatel'mi menej závažných prečinov. Navrhuje sa preto možnosť výlučne na návrh riaditeľa príslušného ústavu (tzn. nie na návrh odsúdeného) prepustiť osobu odsúdenú za spáchanie zločinu už po výkone 1/2 trestu odňatia slobody, ak bude zároveň pre účely dohľadu nad správaním odsúdeného v skúšobnej dobe nariadená kontrola technickými prostriedkami. Návrh na podmienечné prepustenie takéhoto odsúdeného bude podávať riaditeľ ústavu po posúdení prípadu umiestňovacou komisiou, ktorej predsedom je vedúci oddelenia výkonu trestu a členmi komisie sú pedagóg, psychológ, lekár, sociálny pracovník, príslušník zboru z organizačno-právneho oddelenia, úseku zamestnávania, výroby a odbytu, preventívno-bezpečnostnej služby, oddelenia ochrany a obrany alebo ďalší príslušníci zboru alebo zamestnanci zboru určený riaditeľom ústavu. Ak nebudú splnené

materiálno-technické podmienky pre použitie kontroly technickými prostriedkami, resp. iné stanovené podmienky, podmienené prepustenie po 1/2 vykonaného trestu nebude možné. V takom prípade bude možné využiť inštitút podmieneného prepustenia po vykonaní 2/3 trestu odňatia slobody, pričom je tiež možné využiť kontrolu technickými prostriedkami, ak je to vhodné".

Z uvedeného teda vyplýva, že krajský súd správne odsúdenému vysvetlil, že predmetné ustanovenie je výlučnou kompetenciou riaditeľa predmetného ústavu a táto možnosť nepatrí odsúdenému.

Najvyšší súd podotýka, že Krajský súd v Trenčíne neuviedol vo výroku napadnutého uznesenia ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, ktorý zakladá vecnú príslušnosť Krajského súdu v Trenčíne rozhodovať o predmetnej žiadosti odsúdeného. V danom prípade ide však iba o formálny nedostatok, ktorý nemá vplyv na celkovú zákonnosť napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd sumarizujúc vyššie uvedené konštatuje:

V zmysle § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona podanie návrhu na podmienené prepustenie osoby odsúdenej za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody patrí do výlučnej kompetencie len riaditeľa príslušného ústavu, v ktorom odsúdený trest vykonáva tak, ako to ustanovuje § 415 ods. 2 Trestného poriadku.

Na základe vyššie uvedených úvah, pri nesplnení formálnej podmienky nevyhnutnej pre prípadné pozitívne rozhodnutie o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.